

TEKSTY PRZYJĘTE

P8_TA(2017)0439

Negocjacje wielostronne przed 11. konferencją ministerialną WTO

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 15 listopada 2017 r. w sprawie negocjacji wielostronnych w kontekście 11. konferencji ministerialnej WTO odbywającej się w Buenos Aires w dniach 10–13 grudnia 2017 r. (2017/2861(RSP))

Parlament Europejski,

- uwzględniając deklarację ministerialną z Ad-Dauhy złożoną przez Światową Organizację Handlu (WTO) w dniu 14 listopada 2001 r.¹,
- uwzględniając deklarację ministerialną z Hongkongu złożoną przez WTO w dniu 18 grudnia 2005 r.²,
- uwzględniając swoje wcześniejsze rezolucje w sprawie dauhańskiej agendy rozwoju, w szczególności rezolucje z dnia 9 października 2008 r.³, 16 grudnia 2009 r.⁴, 14 września 2011 r.⁵, 21 listopada 2013 r.⁶ oraz 26 listopada 2015 r.⁷,
- uwzględniając wyniki 9. konferencji ministerialnej, która odbyła się na Bali w grudniu 2013 r., w szczególności umowę o ułatwieniach w handlu⁸,
- uwzględniając wyniki 10. konferencji ministerialnej, która odbyła się w Nairobi w grudniu 2015 r., oraz deklarację ministerialną przyjętą w dniu 19 grudnia 2015 r.⁹,
- uwzględniając dokument końcowy z dorocznej sesji Konferencji Parlamentarnej w

¹ Deklaracja ministerialna z Ad-Dauhy (WT/MIN(01)/DEC/1) z dnia 14 listopada 2001 r. https://www.wto.org/english/thewto_e/minist_e/min01_e/mindecl_e.htm

² Deklaracja ministerialna z Hongkongu (WT/MIN(05)/DEC) z dnia 18 grudnia 2005 r. https://www.wto.org/english/thewto_e/minist_e/min05_e/final_text_e.htm

³ Dz.U. C 9 E z 15.1.2010, s. 31.

⁴ Dz.U. C 286 E z 22.10.2010, s. 1.

⁵ Dz.U. C 51 E z 22.2.2013, s. 84.

⁶ Dz.U. C 436 z 24.11.2016, s. 6.

⁷ Dz.U. C 366 z 27.10.2017, s. 140.

⁸ Deklaracja ministerialna z Bali (WT/MIN(13)/DEC) z dnia 7 grudnia 2013 r. https://www.wto.org/english/thewto_e/minist_e/mc9_e/balideclaration_e.htm

⁹ Deklaracja ministerialna z Nairobi (WT/MIN(15)/DEC) z dnia 19 grudnia 2015 r. https://www.wto.org/english/thewto_e/minist_e/mc10_e/nairobipackage_e.htm

- sprawie WTO przyjęty w drodze konsensusu w dniu 14 czerwca 2016 r. w Genewie¹,
- uwzględniając cele zrównoważonego rozwoju ONZ²,
 - uwzględniając 6. światowy przegląd pomocy na rzecz wymiany handlowej, który odbył się w dniach 11–13 lipca 2017 r. w Genewie³,
 - uwzględniając art. 123 ust. 2 Regulaminu,
- A. mając na uwadze, że od momentu utworzenia WTO odgrywa centralną rolę w umacnianiu multilateralizmu, promowaniu światowego ładu gospodarczego sprzyjającego włączeniu społecznemu oraz wspieraniu otwartego, opartego na ustalonych zasadach i niedyskryminującego wielostronnego systemu handlowego; mając na uwadze, że runda dauhańska została zainicjowana w 2001 r. w celu stworzenia nowych możliwości handlowych, wzmocnienia wielostronnych zasad handlu i skorygowania istniejących nierówności w systemie handlu przez skupienie się w negocjacjach na potrzebach i interesach krajów rozwijających się, w szczególności krajów najsłabiej rozwiniętych (LDC);
- B. mając na uwadze, że UE stale opowiada się za zdecydowanym wielostronnym podejściem do handlu opartym na ustalonych zasadach, uznając zarazem, że podejścia uzupełniające, takie jak porozumienia dwustronne, regionalne czy fakultatywne, mogą także sprzyjać otwarciu handlu i rozwojowi gospodarczemu, szczególnie przez odblokowanie liberalizacji oraz aktualizowanie zasad i warunków w dziedzinach polityki traktowanych z mniejszą uwagą przez WTO, a także sprzyjać systemowi wielostronnemu, pod warunkiem że takie porozumienia są zgodne z zasadami WTO, opierają się na wspólnych zasadach i stwarzają warunki dla ewentualnego objęcia w przyszłości systemem wielostronnym;
- C. mając na uwadze, że rezultaty 9. konferencji ministerialnej w 2013 r. miały znaczenie systemowe, co dotyczy w szczególności zawarcia umowy o ułatwieniach w handlu, która jest najbardziej znaczącą wielostronną umową handlową, jaką zawarto od czasu utworzenia WTO w 1995 r.;
- D. mając na uwadze, że niektórzy członkowie WTO próbują podważyć obecny model rozstrzygania międzynarodowych sporów handlowych; mając na uwadze, że Organ Apelacyjny WTO zbliża się do minimalnej liczby sędziów potrzebnych do jego funkcjonowania; mając na uwadze, że USA odrzuciły niedawno propozycje UE i niektórych państw Ameryki Łacińskiej dotyczące rozpoczęcia procesu rekrutacji, aby obsadzić coraz większą liczbę wakatów; mając na uwadze, że ten impas – w związku z którym już teraz dwa z siedmiu stanowisk w Organie Apelacyjnym pozostają nieobsadzone – może doprowadzić do upadku systemu mającego kluczowe znaczenie dla rozstrzygania sporów pomiędzy najsilniejszymi na świecie państwami uczestniczącymi w wymianie handlowej;
- E. mając na uwadze, że rezultaty osiągnięte podczas 10. konferencji ministerialnej w 2015 r. również miały duże znaczenie i obejmowały sześć decyzji ministerialnych w

¹ <http://www.ipu.org/splz-e/trade16/outcome.pdf>

² <http://www.un.org/sustainabledevelopment/sustainable-development-goals/>

³ https://www.wto.org/english/tratop_e/devel_e/a4t_e/gr17_e/gr17programme_e.htm

sprawie rolnictwa, bawełny i kwestii dotyczących krajów LDC, w tym zobowiązanie do zniesienia subsydiów wywozowych dla produktów rolnych, co było prawdopodobnie najbardziej znaczącym rezultatem osiągniętym dotychczas w ramach WTO w odniesieniu do rolnictwa;

- F. mając na uwadze, że dyskusje na temat sposobu kontynuacji dauhańskiej agendy rozwoju wyraźnie pokazują, że członkowie WTO mają różne poglądy w kwestii metody prowadzenia dalszych negocjacji, co pokazuje, że niezbędny jest przegląd poziomu ambicji, aby realne stało się osiągnięcie wyników we wszystkich obszarach negocjacji, oraz mając na uwadze, że ten przegląd musi w pełni uwzględniać realia dzisiejszego otoczenia handlowego;
- G. mając na uwadze, że transformacja cyfrowa gospodarki otwiera nowe kanały dla handlu, ułatwiając uczestnictwo w handlu światowym małym i średnim przedsiębiorstwom (MŚP) za pośrednictwem handlu elektronicznego; mając na uwadze, że tę kwestię postrzega się coraz częściej jako obszar, w którym WTO może odgrywać ważną rolę;
- H. mając na uwadze, że 11. konferencja ministerialna WTO odbędzie się w dniach 10–13 grudnia 2017 r. w Buenos Aires (Argentyna);
 - 1. powtarza swoje pełne zobowiązanie do utrwalania wartości multilateralizmu oraz wzywa do ustanowienia programu na rzecz handlu koncentrującego się na rozwoju i opartego na wolnym i bazującym na ustalonych zasadach handlu służącemu dobru ogólnemu, wspierającym program zrównoważonego rozwoju nadając kluczowe znaczenie prawom społecznym, środowiskowym i prawom człowieka oraz gwarantującym, że uzgodnione na szczeblu wielostronnym i zharmonizowane zasady są stosowane jednakowo do wszystkich;
 - 2. podkreśla, że należy wykorzystać rezultaty uzgodnione podczas 9. i 10. konferencji ministerialnej, by poczynić i zagwarantować znaczące postępy na 11. konferencji ministerialnej w Buenos Aires w grudniu 2017 r. mające na celu utrzymanie i wzmocnienie wielostronnej architektury handlu; podkreśla, że niezależnie od tego strony powinny dążyć do osiągnięcia nowych celów politycznych w obszarach takich jak handel cyfrowy i ułatwianie inwestycji;
 - 3. wzywa wszystkich członków WTO do wykorzystania dynamiki uzyskanej dzięki niedawnym postępom, z uwzględnieniem celu strategicznego, jakim jest wzmocnienie wielostronnego systemu handlowego, oraz potrzeby ugruntowania pozycji WTO jako centrum negocjacji handlowych, przy jednoczesnym uznaniu, że konieczne są nowe podejścia w celu stawienia czoła obecnym wyzwaniom; przyjmuje do wiadomości, że elastyczność, otwartość, włączenie społeczne i zaangażowanie polityczne będą kluczowe dla osiągnięcia kompleksowych, wyważonych i realistycznych postępów we wszystkich kwestiach objętych dauhańską agendą rozwoju, które jeszcze nie zostały rozwiązane; jest zdania, że od zainicjowania rundy dauhańskiej w 2001 r. świat uległ dramatycznym zmianom gospodarczym, politycznym i technologicznym, oraz że nowe wyzwania, takie jak handel elektroniczny, handel cyfrowy, przejrzystość inwestycji, dotacje i nadwyżki zdolności produkcyjnych, globalne łańcuchy wartości, zamówienia publiczne, regulacje krajowe dotyczące usług, mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw (MŚP) oraz większej zgodności między programami w dziedzinie handlu, pracy i środowiska wykraczającymi poza dauhańską agendę rozwoju powinny

być przedmiotem dyskusji, która może przebiegać bez szkody dla nierozstrzygniętych kwestii w ramach dauhańskiej agendy rozwoju; podkreśla, że należy umożliwić krajom rozwijającym się znalezienie własnego podejścia do dalszego zapewniania równych szans w tych nowych sektorach;

4. podkreśla znaczenie WTO działającej jako efektywne i skuteczne forum negocjacyjne w odniesieniu do wszystkich kwestii będących przedmiotem zainteresowania jej członków i zapewniającej platformę dla otwartej dyskusji na temat globalnych kwestii związanych z handlem;
5. podkreśla, że na konferencji ministerialnej w Buenos Aires należy stawić się z propozycjami dobrze opracowanych tekstów w celu zapewnienia większej przejrzystości i otwartości negocjacji handlowych, ponieważ konferencja ministerialna powinna być gruntownie przygotowana w ramach negocjacji na szczepku komisji; w tym względzie wyraża uznanie dla zaawansowanych negocjacji w sprawie kwestii takich, jak dotacje połowowe stanowiących jeden ze sposobów walki z przełowieniem i z nielegalnymi, nieraportowanymi i nieuregulowanymi połowami;
6. odnotowuje przedstawione propozycje dotyczące wsparcia wewnętrznego w sektorze rolnictwa, w tym wspólną propozycję UE i Brazylii; uważa, że zdecydowany krok naprzód w debacie dotyczącej tego obszaru może stać się znaczącym rezultatem 11. konferencji ministerialnej; przypomina w tym kontekście o potrzebie znalezienia trwałego rozwiązania dotyczącego utrzymywania zapasów publicznych do celów bezpieczeństwa żywnościowego, wsparcia i dopłat w sektorze bawełny zgodnie z decyzją ministerialną z Nairobi; podkreśla, że negocjacji w tej kwestii, a także ich potencjalnego wyniku, nie należy traktować jako nadrzędnych względem dyskusji na temat przyszłości wspólnej polityki rolnej;
7. ponownie podkreśla znaczenie poczynienia postępów w negocjacjach i osiągnięcia wyników dotyczących innych kwestii podejmowanych przez państwa członkowskie WTO, takich jak: przepisy krajowe dotyczące usług, e-handlu, ułatwiania inwestycji, dotacji horyzontalnych i zwiększania przejrzystości oraz udoskonalania dobrych praktyk regulacyjnych z korzyścią dla MŚP;
8. jest zdania, że wynik konferencji ministerialnej w 2017 r. powinien wyraźnie uznać znaczenie celów zrównoważonego rozwoju w perspektywie 2030 r. i zobowiązań na mocy porozumienia paryskiego dotyczących walki ze zmianą klimatu, a także rolę, jaką może odgrywać handel w przyczynianiu się do ich osiągnięcia, oraz że musi określić konkretne działania, które należy podjąć w tym zakresie, z uwagi na to, że standardy międzynarodowe i równe warunki działania w kontekście wielostronnym są korzystne dla światowego handlu;
9. potwierdza, że istnieją powiązania między równością płci a rozwojem sprzyjającym włączeniu społecznemu, podkreślając, że wzmocnienie pozycji kobiet jest kluczem do wyeliminowania ubóstwa oraz że zniesienie barier utrudniających uczestnictwo kobiet w handlu ma zasadnicze znaczenie dla rozwoju gospodarczego; uznaje potrzebę rozwoju środków interwencyjnych ukierunkowanych na różne przeszkody ograniczające możliwości uczestnictwa kobiet w gospodarce; apeluje do członków WTO o uwzględnienie programu prac służącego zagwarantowaniu, że polityka handlowa uwzględniająca kwestie płci będzie jednym z wyników konferencji ministerialnej w 2017 r.;

10. zwraca uwagę na 6. światowy przegląd pomocy na rzecz wymiany handlowej, który odbył się w lipcu 2017 r. w Genewie, zorganizowany pod hasłem „Promowanie handlu, włączenia społecznego i łączności na rzecz zrównoważonego rozwoju” i poświęcony m.in. potrzebie wyeliminowania przepaści cyfrowej;
11. podziela opinię, że to wydarzenie powinno przełożyć się na konkretne działania mające na celu ułatwienie handlu elektronicznego i urzeczywistnienie możliwości cyfrowych w handlu; podkreśla, że lepsza łączność stwarza więcej możliwości biznesowych dzięki ułatwieniu i obniżeniu kosztów dostępu do rynków również dla MŚP w krajach rozwijających się; zauważa w związku z tym, że inwestycje w infrastrukturę pozostają kluczowym wyzwaniem oraz że niezbędne jest osiągnięcie postępu w tej dziedzinie; w związku z tym wzywa członków WTO do promowania inwestycji w infrastrukturę, zachęcając – pośród innych inicjatyw – do tworzenia partnerstw publiczno-prywatnych;
12. podkreśla znaczenie dyskusji nad możliwymi odpowiedziami w ramach polityki handlowej na coraz powszechniejsze zjawisko serwicyzacji w dziedzinie handlu towarami („tryb 5”);
13. wzywa Komisję do kontynuowania wysiłków na rzecz opracowania zbioru wiążących zasad wielostronnych dotyczących handlu elektronicznego w ramach WTO; popiera komunikat UE pt. „An enabling environment to facilitate online transactions” [Środowisko korzystne dla ułatwiania transakcji internetowych] zaprezentowany członkom Rady ds. Handlu Usługami w czerwcu 2017 r., w którym zawarto bardzo potrzebny w tym momencie zestaw wspólnych zasad dotyczących ochrony konsumentów, niezamówionych wiadomości, uwierzytelniania i usług zaufania oraz umów elektronicznych, przy czym zestaw ten pozwoli zwiększyć zaufanie konsumentów w internecie oraz stworzyć korzystne środowisko dla handlu cyfrowego;
14. zachęca do wznowienia wielostronnych negocjacji handlowych dotyczących umowy w sprawie towarów środowiskowych;
15. przyjmuje z zadowoleniem wejście w życie w dniu 22 lutego 2017 r. umowy o ułatwieniach w handlu; uważa, że ta umowa przyniesie znaczące korzyści wszystkim członkom WTO, a przede wszystkim krajom rozwijającym się oraz zainteresowanym przedsiębiorstwom, przez zwiększenie przejrzystości i pewności prawa, zmniejszenie kosztów administracyjnych oraz skrócenie procedur celnych;
16. podkreśla, że wszyscy członkowie WTO powinni wprowadzać w życie decyzje podjęte zarówno w Nairobi, jak i na Bali, w tym w zakresie tworzenia nowych możliwości eksportowych dla usługodawców z LDC na mocy zwolnienia w odniesieniu do usług z LDC oraz w zakresie upraszczania przepisów dotyczących reguł pochodzenia; odnotowuje rosnące zainteresowanie wśród członków WTO umową o ułatwieniach w dziedzinie usług; apeluje o wzmożenie wysiłków na szczeblu wielostronnym, aby znacząco uprościć i zharmonizować reguły pochodzenia;
17. podkreśla kluczowe znaczenie WTO dla opartego na ustalonych zasadach systemu handlowego i uznaje za kluczową konieczność zagwarantowania wdrożenia decyzji WTO, egzekwowania wiążących zobowiązań i rozstrzygania sporów handlowych, oraz podkreśla wyjątkowy wkład WTO w propagowanie większej przejrzystości i wzajemnej oceny, zwłaszcza w drodze mechanizmu przeglądu polityki handlowej; jest w najwyższym stopniu zaniepokojony tym, że kilka stanowisk w Organie Apelacyjnym

pozostaje nieobsadzonych, co poważnie utrudnia prace tego podstawowego organu oraz grozi osłabieniem właściwego funkcjonowania obecnego systemu rozstrzygania międzynarodowych sporów handlowych, a także kładzie nacisk na szybkie podjęcie decyzji o obsadzeniu tych stanowisk;

18. podkreśla konieczność uzyskania ostatecznej deklaracji 11. konferencji ministerialnej, w której członkowie mogliby określić nowe obszary oraz te wymienione w programie rundy dauhańskiej, w ramach których rozpoczną i będą kontynuować negocjacje;
19. wzywa Komisję i Radę, aby zapewniły dalszy ścisły udział Parlamentu w pracach nad przygotowaniem 11. konferencji ministerialnej i niezwłoczne przekazywanie mu aktualnych informacji oraz konsultacje z Parlamentem podczas konferencji ministerialnej w 2017 r.; wzywa Komisję, by dalej zachęcała pozostałych członków WTO do zwiększania znaczenia parlamentarnego wymiaru WTO;
20. wzywa członków WTO do zapewnienia legitymacji demokratycznej i przejrzystości przez wzmocnienie parlamentarnego wymiaru WTO; podkreśla w związku z tym potrzebę dopilnowania, by posłowie mieli lepszy dostęp do negocjacji handlowych i byli zaangażowani w tworzenie i wdrażanie decyzji WTO oraz by polityka handlowa podlegała odpowiedniej kontroli w interesie obywateli;
21. wyraża ubolewanie, że minikonferencja ministerialna, która odbyła się w dniach 9 i 10 października 2017 r. w Marrakeszu, nie doprowadziła do znaczących postępów w odniesieniu do 11. konferencji ministerialnej; wzywa wszystkie strony, by w pełni przyjęły spoczywającą na nich odpowiedzialność i przełożyły wolę wyrażoną w deklaracjach politycznych na konkretne działania w negocjacjach, tak aby osiągnąć pozytywne wyniki na 11. konferencji ministerialnej w Buenos Aires oraz stworzyć solidne podstawy dla dalszych działań i decyzji po zakończeniu konferencji ministerialnej w 2017 r.;
22. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie, Komisji, rządowi i parlamentom państw członkowskich oraz dyrektorowi generalnemu WTO.